

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Idy Hanzelovej, v právnej veci navrhovateľa: **M. A.**, štátneho príslušníka Palestíny, *zastúpeného JUDr. M. Š.*, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad**, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-268/PO-Ž-2008 zo dňa 8. augusta 2008 v časti o neudelení azylu navrhovateľovi, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Sz 61/2008-37 zo dňa 1. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Sz 61/2008-37 zo dňa 1. apríla 2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil v záhlaví tohto rozsudku uvedené rozhodnutie odporcu. Týmto rozhodnutím odporca podľa § 13 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom (ďalej len „zákon o azyle“) neudelil navrhovateľovi azyl na území Slovenskej republiky a poskytol mu doplnkovú ochranu na dobu jedného roka odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa neboli splnené podmienky pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a rozhodnutie odporcu o neudelení azylu považoval za vecne správne a v súlade s ustanovením § 13 ods. 1 zákona o azyle.

Podľa krajského súdu v prejednávanej veci v správnom konaní odporca dostatočne zistil skutkový stav vo veci, vysporiadal sa so všetkými skutočnosťami uvádzanými navrhovateľom počas azylového konania a stotožnil sa so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nebola preukázaná opodstatnenosť obáv z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, tak ako to vyplýva zo Ženevského dohovoru z roku 1951 o postavení utečencov a zo zákona o azyle.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a zrušiť rozhodnutie odporcu v časti o neudelení azylu a vec vrátiť odporcovi na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd sa náležite nevyporiadal s vykonanými dôkazmi. Uviedol, že spĺňa podmienky pre udelenie azylu z dôvodu opodstatneného strachu z prenasledovania z národnostného a politického dôvodu. K odvolaniu pripojil informáciu o krajine pôvodu, ktorá má potvrdiť existenciu organizácie s názvom Shabiba..

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správy potvrdiť. Uviedol, že po posúdení nepriaznivej situácie v krajine pôvodu bola navrhovateľovi poskytnutá doplnková ochrana.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 04.08.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 8 písm. a) zákona o azyle (v znení účinnom do 31.12.2007) ministerstvo udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak, žiadateľovi, ktorý má v krajine pôvodu opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu, alebo je v krajine pôvodu prenasledovaný za uplatňovanie politických práv a slobôd (písm. b/).

Podľa § 10 zákona o azyle ministerstvo na účel zlúčenia rodiny udelí azyl, ak tento zákon neustanovuje inak:

- a) manželovi azylanta, ak manželstvo trvá a trvalo aj v čase, keď azylant odišiel z krajiny pôvodu a azylant so zlúčením vopred písomne súhlasí,
- b) slobodným deťom azylanta alebo osoby podľa písmena a) do 18 rokov ich veku, alebo
- c) rodičom slobodného azylanta mladšieho ako 18 rokov, ak s tým azylant vopred písomne súhlasí (ods. 1).

Žiadatelia uvedení v odseku 1 sa počas konania o udelenie azylu musia zdržiavať na území Slovenskej republiky (ods. 2).

Ministerstvo udolí azyl osobám uvedeným v odseku 1, len ak ide o zlúčenie rodiny s azyllantom, ktorému bol azyl udelený podľa § 8 (ods. 3).

Ministerstvo udolí azyl aj dieťaťu narodenému azyllantke na území Slovenskej republiky, ak je splnená povinnosť podľa § 4 ods. 5 (ods. 4).

Podľa § 13 ods. 1 ministerstvo neudolí azyl žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 8 alebo § 10.

Zo spisu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľ 25.05.2004 prvýkrát požiadal o udelenie azylu na území Slovenskej republiky z ekonomických dôvodov a z dôvodov obavy o svoj život v dôsledku nepokojov v krajine pôvodu. Dňa 06.07.2004 svojvoľne opustil Pobytový tábor Jarovce a ušiel do Rakúska. Preto bolo prvé azylové konanie rozhodnutím odporcu zastavené. V Rakúsku bol zadržaný a 01.03.2005 na základe Dublinského dohovoru vrátený na územie Slovenskej republiky, kde opätovne požiadal o udelenie azylu. Rozhodnutím odporcu zo dňa 17.05.2005 mu azyl na území SR udelený nebol. Krajský súd rozsudkom zo dňa 14.02.2006 zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odporca v intenciách záverov rozsudku doplnil dokazovanie a rozhodnutím zo dňa 03.08.2006 rozhodol o neudelení azylu a súčasne vyslovil, že sa na navrhovateľa vzťahuje zákaz vyhostenia. Krajský súd rozsudkom zo dňa 03.10.2007 rozhodnutie odporcu potvrdil. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 06.03.2008, sp. zn. 8 Sža 2/2008 odmietol odvolanie odporcu z dôvodu, že bolo podané oneskorene. Navrhovateľ dňa 19.05.2008 opätovne požiadal o udelenie azylu na území Slovenskej republiky, pričom s ním bol vykonaný opätovný pohovor za prítomnosti jeho právnej zástupkyne. Odporca zabezpečil správy o situácii v krajine pôvodu navrhovateľa. Rozhodnutím zo dňa 08.08.2008, ČAS: MU-268/PO-Ž-2008 odporca rozhodol o neudelení azylu a súčasne podľa § 13a a § 20 ods. 4 zákona o azyloch poskytol navrhovateľovi doplnkovú ochranu na dobu jedného roka. Krajský súd rozhodujúc o odvolaní navrhovateľa rozsudkom zo dňa 01.04.2009, č.k. 9 Saz 61/2008-37 rozhodnutie odporcu v časti o neudelení azylu potvrdil.

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyloch. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyloch, t.j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o neudelení azylu navrhovateľovi na území Slovenskej republiky.

Navrhovateľom označené dôvody, pre ktoré žiadal udeliť azyl, odporca považoval za irelevantné a neopodstatnené z hľadiska udelenia azylu na území Slovenskej republiky.

K tomuto záveru dospel odporca na základe toho, že podrobne analyzoval jednotlivé tvrdenia navrhovateľa, ktoré produkoval v priebehu administratívneho konania a tieto podrobne popísal vo svojom rozhodnutí.

Je teda zrejmé, z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporca vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či u navrhovateľa existujú dôvody pre udelenie azylu podľa § 8 a § 10 zákona o azyle.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1968 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto vykonal príslušné skutkové zistenia.

Najvyšší súd sa plne stotožňuje so závermi krajského súdu, že navrhovateľom uvádzané dôvody pre udelenie azylu nemožno zaradiť pod žiaden zákonný dôvod, pre ktorý možno podľa zákona o azyle žiadateľovi azyl udeliť.

Pokiaľ navrhovateľ predložil spolu s odvolaním informáciu o krajine pôvodu, ktorá má potvrdiť, že existuje mládežnícka organizácia Shabiba, odvolací súd poznamenáva, že s ohľadom na dĺžku azylového konania navrhovateľ mal a mohol prezentovať tento dôkaz v správnom konaní. Napokon tento dôkaz sám osebe podľa názoru odvolacieho údu nemení záver krajského súdu o dostatočnom zistení skutkového stavu zo strany odporcu.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že rozhodnutím o poskytnutí doplnkovej ochrany Slovenská republika navrhovateľovi poskytla ochranu pred dôsledkami vojnových udalostí v krajine jeho pôvodu.

Vzhľadom na horeuvedené Najvyšší súd SR ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že navrhovateľovi nepriznal právo na ich náhradu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 4. augusta 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r .
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová